

APOKALYPS NU!

Berichten:

door Dr. Thomas Külken

***Corona hypnose -
oorlog tegen het individuele
kritische bewustzijn***

Corona hypnose - oorlog tegen het individuele kritische bewustzijn

Door Dr. Thomas Külken

De huisarts Dr. Thomas Külken uit Staufen hield op vrijdag 16 oktober 2020 een toespraak op de Laterale Denkers Demonstratie in Sinsheim, die de coronagebeurtenissen in een grotere sociale context plaatst en vooral licht werpt op de manipulatie van het menselijk bewustzijn. Vanwege de urgentie, die gebaseerd is op de intellectuele en psychologische diepgang en de indrukwekkende menselijkheid van de auteur, wordt de toespraak hier op schrift gesteld. Ik wil Dr. Külken hartelijk danken voor het ter beschikking stellen van zijn manuscript. (hl)

Hallo, Sinsheim!

Ik ben blij dat ik in deze stad ben - in deze metropool van gezond verstand, waar ik dankzij Bodo Schiffmann sinds maart de informatie krijg die ik nodig heb om de verantwoordelijkheid voor mijn medische werk en het spreken in het algemeen op me te kunnen nemen.

Van het gezonde sociale organisme

Vrijheid, gelijkheid en broederschap - dat zijn de drie idealen van de Franse Revolutie. Deze drie idealen zijn vandaag de dag nog steeds idealen van de toekomst. Maar het zijn geen willekeurige idealen die uit het niets worden gehaald; het zijn idealen die staan voor sociale behoeften. Net zoals het menselijk organisme zijn onmisbare levensomstandigheden heeft, zo heeft het sociale organisme dat ook. En het sociale organisme is gezond in de mate dat aan deze voorwaarden wordt voldaan, en het is ziek in de mate dat er geen rekening wordt gehouden met deze voorwaarden.

In het intellectuele leven, dat wil zeggen in de cultuur, het onderwijs en vooral in de wetenschap, moet absolute vrijheid heersen. Er mag geen sprake zijn van afhankelijkheid van staats- of economische belangen of krachten.

Het sociale organisme is ziek als het de politici zijn die beslissen welke wetenschappers we mogen horen en welke niet. Het sociale organisme is ziek zolang het onderzoek wordt gefinancierd door de industrie, dat wil zeggen zolang het onderzoek gericht is op winst en niet op wat nodig is voor de mens. En het sociale organisme is ziek als informatie wordt vertroebeld, vertroebeld door media die financieel afhankelijk zijn van de staat en de economie. Tot zover de noodzakelijke vrijheid in het geestesleven.

In het rechtsleven is het gelijkheidsbeginsel het noodzakelijke levensbeginsel. Alle mensen zijn gelijk voor de wet. Dit is het gebied waartoe de staat zich eigenlijk zou moeten beperken. De staat moet zich niet bemoeien met onderwijs en wetenschap en mag ook niet optreden als een economische macht. Een gezond economisch leven kan immers alleen gedijen in het element van broederschap. De grootste vijand van de broederschap in de economische activiteit is het kapitalisme, dat van geld een handelswaar heeft gemaakt, dat een paar individuen de macht geeft over de productiemiddelen en over het land, en dat ons dwingt om onze arbeid voor geld te verkopen. De

huidige arbeidsmarkt is wat overblijft van de oude slavenmarkt. Broederschap in het economische leven betekent: het individu werkt niet voor zijn eigen levensonderhoud, niet uit egoïstische motieven, maar uit altruïstische motieven: hij werkt gewoon voor de behoeften van zijn medemensen.

Eén ding is misschien wel duidelijk: de eerste stap naar genezing van het sociale moet de bevrijding van het spirituele leven zijn: de bevrijding van het onderzoek, de bevrijding van het onderwijs en de bevrijding van de informatie. Jaren geleden stelde de journalist en publicist Peter Scholl-Latour de volgende diagnose: "We leven in een tijdperk van massale dwaasheid, vooral van massamediale stupiditeit."

Een eerste remedie tegen deze dwaasheid is het omgaan met de eerder genoemde maatschappelijke basisvereisten, zoals Rudolf Steiner het onder andere in de "Kernpunkte der sozialen Frage" verwoordde. Deze bezorgdheid kan ons denken in staat stellen om te oordelen - in staat om te oordelen over de vervreemding van de deskundige logica, in staat om te oordelen over de absurditeit van de maatregelen die ons door politici worden opgelegd en in staat om te oordelen over het misleidende karakter van de berichtgeving in de media.

Onderdrukking van het individuele bewustzijn

Tegelijkertijd moeten we echter rekening houden met een groot obstakel voor dit beoordelingsvermogen! Dietrich Bonhoeffer wijst daar onder andere op in zijn gevangenisgevegens. Hij zegt in logische zin: "Het belangrijkste obstakel voor de opleiding van het vermogen om te oordelen is de bereidheid om door propaganda te worden afgestompt." Wat bedoelt hij met de bereidheid om zich te laten verblinden? De moderne psychologie heeft experimenten uitgevoerd, beproefde experimenten, die laten zien hoe angstaanjagend eenvoudig men ons bewustzijn afhankelijk en weerloos kan maken tegen leugens en bedrog. - Aan het begin van zo'n experiment presenteert de experimentator de deelnemers een bewering die niet waar is - en hij legt hen uit waarom het niet waar is. Maar naarmate het experiment vordert, wordt deze onjuiste bewering steeds weer op een positieve manier herhaald. En het blijkt: hoe vaker de onwaarheid wordt herhaald, hoe meer geloofwaardigheid het krijgt bij de deelnemers. En wat nog ongelooflijker is, is dat dit ook werkt als de proefpersonen voor het eerst worden geïnformeerd over de truc.

Maar nu veroorzaakt dit soort manipulatie iets anders dan alleen het geloof in een leugen. En dat is het eigenlijke verwoestende ervan. Deze herhaling van een leugen, die lijkt op een gebedsmolen en die als vanzelfsprekend lijkt te worden beschouwd, heeft als gevolg dat onze mentale toestand, een gedenkwaardige bewustzijnsverlaging, daalt. Psychologen spreken van een soort hypnose - en volgens de waarnemingen van Rudolf Steiner bevinden we ons onder deze hypnose in die staat van bewustzijn waarin we ons normaal gesproken alleen bevinden als we dromen terwijl we slapen. Zolang we dromen, kunnen we de waarheid van wat we dromen niet controleren. Als ik bijvoorbeeld droom dat een vriend die lang geleden is overleden nog leeft en met mij aan tafel zit, dan sta ik er inderdaad versteld van, maar ik kan er niet aan twijfelen. Dat kan ik pas doen als ik weer tot mezelf ben gekomen, dat wil zeggen: als ik weer wakker ben.

En op dezelfde manier zijn we niet in staat om de ideeën die zijn ingegeven door systematische propaganda in twijfel te trekken; we kunnen ze absoluut niet in twijfel trekken! Het maakt niet uit welke leugen ons op deze manier wordt ingeënt; de echte perfusie van de zaak is dit soort manipulatie, die ons bewustzijn tot de saaiheid van het droombewustzijn dof maakt, zodat we ontoegan-

kelijk worden voor elke twijfel - en weerloos worden tegen alle verdere leugens.

Wat in slaap wordt gebracht is ons individueel bewustzijn. Ons bewustzijn, dat in staat is tot kritiek en vooral tot zelfkritiek, wordt buiten werking gesteld - en permanent buiten werking gesteld!

Dit is een zeer erbarmelijke gang van zaken - en vandaar het afwijkende gedrag dat de betrokkenen vertonen. Dietrich Bonhoeffer kenmerkt de hele tragedie van dit gedrag zeer levendig. Zelf gebruikt hij het woord "domheid" voor deze hypnotische, voor deze droomachtige staat van bewustzijn. Maar hij wil niet boven deze mensen uitstijgen met dit woord. En dat wil ik ook niet, want: wie denkt dat hij volledig vrij is van deze vorm van domheid gooit de eerste steen... Het gaat niet om veroordeling of minachting voor de mensheid. Het gaat om het begrijpen - en dus ook om het begrijpen waarom de bevrijding van de Corona-waanzin een marathon is en geen sprint.

Bonhoeffer schrijft:

"Domheid is een gevaarlijker vijand van het goede dan het kwade. Het kwaad kan worden geprotesteerd, het kan worden blootgesteld, het kan worden voorkomen met geweld als dat nodig is, het kwaad draagt altijd de kiem van zelfvernietiging in zich. . . . We zijn weerloos tegen domheid. Noch protesten, noch geweld kunnen hier iets doen; redenen raken er niet in verstrikt; feiten die in tegenpraak zijn met de eigen vooroordelen hoeven gewoon niet te worden geloofd - in zulke gevallen wordt de domme persoon zelfs kritisch - en als ze [de redenen] onvermijdelijk zijn, kunnen ze gewoon terzijde worden geschoven als zinloze individuele gevallen. De stommeling is, in tegenstelling tot het kwaad, volledig tevreden met zichzelf; inderdaad, hij wordt gevaarlijk door met een lichte irritatie naar de aanval over te gaan. Daarom is er meer voorzichtigheid nodig ten opzichte van de domme dan ten opzichte van het kwaad. Nooit meer zullen we proberen de domme te overtuigen door redenen; het is nutteloos en gevaarlijk".

En nu gaat Bonhoeffer in op de essentie van deze stommiteit. Als we het over vandaag hebben, moeten we zeggen dat Corona geen intelligentietest is. Corona is een tijdelijk hoogtepunt in de oorlog tegen het individuele zelfkritische bewustzijn. Bovendien stelt Bonhoeffer:

"Er zijn intellectueel zeer vaardige mensen die dom zijn, en intellectueel zeer zwakke mensen die allesbehalve dom zijn.. [. . .]

Men krijgt minder de indruk dat domheid een aangeboren gebrek is dan dat men onder bepaalde omstandigheden dom wordt gemaakt of dom kan worden gemaakt. [. . .] Bij nader inzien blijkt dat elk sterk machtsvertoon van buitenaf, of dat nu politiek of religieus is, een groot deel van de mensen met domheid treft. Ja, het lijkt erop dat dit een sociologisch-psychologische wet is. De kracht van de ene persoon heeft de domheid van de andere nodig. Het proces is [. . .] dat, onder de overweldigende indruk van de ontwikkeling van de macht, de persoon wordt beroofd van zijn innerlijke onafhankelijkheid en dat hij nu - min of meer onbewust - afziet zijn eigen antwoord te vinden op de levenssituaties die zich voordoen".

Het syndroom van Stockholm

Wat daar, zoals Bonhoeffer zegt, "onder de overweldigende indruk van de ontvouwing van de macht" kan gebeuren bij mensen, staat sinds 1973 bekend als het "Stockholm syndroom". In die tijd werden vier gijzelaars enkele dagen vastgehouden door bankovervallers. De gevangenen hebben instinctief het hoofd geboden aan dit enorme trauma en deze ervaring van totale onmacht door een onvrijwillige sympathie voor hun kwelgeesten te ontwikkelen en met hen samen te werken tegen de politie.

Ik ga er dan ook van uit dat in maart 2020 de abrupt bereikte, bodemloze criminele totale onmacht bij de overgrote meerderheid van de mensen een enorm traumatiserende onmachtvering teweeg heeft gebracht; dat velen onbewust hun toevlucht hebben gezocht in empathie met hun onderdrukkers, nu bang zijn voor hun critici en tegen hen handelen.

Drosten en Wieler verkopen ons de totalitaire machtspolitiek van de overheid als wetenschap. En hoe reageert de brede massa van de bevolking? Hun vertrouwen in deze "wetenschap" groeit en groeit en groeit...

En Bonhoeffer vervolgt:

"Het feit dat de domme man vaak koppig is, mag niet verhullen dat hij niet onafhankelijk is. Je kunt het bijna voelen als je met hem praat, dat je niet met hem zelf, met hem persoonlijk te maken hebt, maar met slogans, slogans etc. die macht over hem hebben gekregen. Hij is betoverd, hij is verblind, hij is [en dit is waarschijnlijk de meest schokkende uitspraak van Bonhoeffer]: hij is misbruikt, mishandeld in zijn eigen wezen. Op deze manier is de domme man een willoos instrument geworden en is hij in staat tot alle kwaad en tegelijkertijd niet in staat om dit als kwaad te herkennen. Hier ligt het gevaar van duivels misbruik. Als gevolg daarvan zullen mensen voor altijd ten gronde gericht kunnen worden."

En Bonhoeffer concludeert hieruit [...]

"dat niet een daad van instructie, maar alleen een daad van bevrijding domheid kan overwinnen. Daarbij zal men zich moeten neerleggen bij het feit dat in de overgrote meerderheid van de gevallen de ware innerlijke bevrijding pas mogelijk wordt nadat de uiterlijke bevrijding eraan vooraf is gegaan; tot die tijd zullen we moeten afzien van alle pogingen om de dwazen te overtuigen".

In termen van coronahypnose schat ik het percentage van dergelijke mensen in de bevolking op ongeveer 40% - en het percentage van de "enige" onwetende mensen op ongeveer 50%. Daarom moet ik, telkens als ik iemand van informatie probeer te voorzien, eerst uitzoeken of zijn individuele zelfkritische bewustzijn al dan niet aangesproken kan worden. Moderne psychologen zeggen dat de genoemde vorm van propaganda ons automatisch en onbewust onder hypnose zet, zodat we ons niet eens konden verzetten. En toch: we moeten ons ertegen verdedigen! En onze enige remedie tegen deze hypnose is onze compromisloze liefde voor de waarheid. En ik geloof: er zijn meer mensen dan het lijkt, die ondanks alle propaganda nog steeds bereikbaar zijn voor de waarheid.

De liefde voor de waarheid

Maar onze liefde voor de waarheid is alleen goed voor iets als het een absoluut onbaatzuchtige liefde is. Matthias Claudius schrijft hierover: "Zorg voor de waarheid als je dat kunt, en laat je ervoor haten; maar weet dat jouw zaak niet de zaak van de waarheid is, en pas op dat ze niet in elkaar overvloeien, anders krijg je je beloning"

De Engelse dichter Coleridge illustreert aan de hand van een indrukwekkend voorbeeld waar deze vermenging van de eigen met de waarheid toe leidt. Hij zegt: "Wie het christendom meer liefheeft dan de waarheid, zal spoedig zien dat hij meer van zijn christelijke sekte houdt dan van het christendom, en hij zal zien dat hij meer van zichzelf houdt dan van zijn sekte. Dat betekent: wie, wat dan ook, boven de waarheid stelt, uiteindelijk altijd egoïstische motieven nastreeft.

De Corona-fraude staat en valt met het feit dat weinig daders die meer van hun macht houden dan van de waarheid, hun slachtoffers meer laten houden van hun onderdrukkers en hun obsessies dan van hun eigen intellect en waarheid.

Niemand kan het enorme ongeluk meten dat met deze ongekende fraude over de mensheid is gekomen. En toch, zoals het gezegd luidt, "In elk ongeluk is er een geluk." Dit geluk mogen we niet missen - omwille van de gerechtvaardigde en absoluut noodzakelijke verontwaardiging. Want: waar zo'n monsterlijke schaduw de hele mensheid dreigt te verstikken, moet er ook een machtig licht zijn! De schaduw wil ons collectief, als schapen, in een allesomvattende zorgdictatuur drijven; in een dictatuur die afhankelijk is van de afwezigheid van ons individueel bewustzijn. Het licht daarentegen baant zich een weg in de individuele mens - en uitsluitend in de individuele mens. Het baant zich een weg waar het individu wakker wordt aan de weerstand van deze schaduw, tot zichzelf komt en de verantwoordelijkheid voor zijn eigen mens-wording en genezing op zich neemt. Dit licht kondigt zich aan in de zin: "U zult de waarheid kennen; en de waarheid zal u naar de vrijheid leiden. (Johannes 8: 32) En dat betekende voor Martin Luther King: "Nooit, nooit, nooit bang zijn om te doen wat juist is, vooral wanneer het welzijn van een mens of een dier op het spel staat. De straf van de maatschappij is niets vergeleken met de wonden die we onze ziel toebrengen als we wegkijken."

Het masker

Laten we eens kijken! Bijvoorbeeld, het masker dat ons is opgelegd! Dit masker is het symbool van solidariteit - solidariteit van de slachtoffers met de daders!

De aanblik van gemaskerde mensen veroorzaakte en veroorzaakt nog steeds meer ellende dan het dragen van deze onzin zelf. En voor een lange tijd kon ik niets beters bedenken dan weg te kijken: Het was me duidelijk dat dit niet genoeg was, en ik werd overvallen door de vraag of ik hier ook een waarheid kon herkennen die me naar de vrijheid zou leiden. Dit bracht me ertoe om me in de eerste plaats bezig te houden met het raadsel van het menselijk gezicht.

Het gezicht van ieder mens is uniek. Tussen miljarden gezichten kan ik één gezicht herkennen dat me met absolute zekerheid vertrouwd is. Omdat het gezicht de sterkste uiterlijke expressie is van de individualiteit van een persoon. Een nieuw gekozen burgemeester zal bijvoorbeeld niet zijn knieën of zijn rug in de krant laten zien, maar zijn gezicht. ... Maar als je een essentieel deel van het gezicht vervangt door deze kotszakvormige eenvormigheid, zal de algemene indruk van het gezicht vervormd zijn en zal het individu niet meer herkenbaar zijn. Het individu is niet alleen gedooft in het bewustzijn van de mens, maar ook in zijn uiterlijke verschijning!

Zo uniek als elk gezicht is, vinden we in elk gezicht drie hoofdgebieden: het voorhoofd, de ogen en de mond. En Rudolf Steiner heeft de aandacht gevestigd op het expressieve potentieel van deze drie delen van het menselijke gezicht. Het menselijk voorhoofd kan een uitdrukking van verwondering worden. Zelfs de oude Grieken benadrukten dat de kennis van een ding alleen vruchtbaar kan worden als we ons eerder intens hebben verbaasd over dit ding. Vandaag de dag is de verbazing al lang geleden in de steek gelaten omwille van de massale bedwelmings, en worden kinderen met toewijding opgeleid. En dan de ogen. De menselijke blik kan in toenemende mate een uitdrukking worden van liefdevolle participatie, van medeleven met alle wezens. Maar laten we naar de ogen van de gemaskerde gezichten kijken: we kunnen hun blik niet meer interpreteren; ze lijken te turen, te staren; door de muilkorf krijgt de blik iets dierlijks en angstaanjagend.

En ten slotte het gemaskerde gebied: de mond die wordt ingesloten door de boven- en onderkaak. Dit gebied kan in toenemende mate een uitdrukking worden van waarheidsgetrouwheid en gewetensvolheid. En alleen dit gebied van het gezicht, waar we iets kunnen opvangen van hoe de persoon voor ons het met de waarheid houdt, hoe de persoon die tot ons spreekt het met de waarheid houdt, dit gebied wordt verborgen door de muilkorf - en voor onze waarneming wordt de persoon zo iets als een mislukt

dier.

Als Goethe zegt dat 'ware geluk alleen bestaat in deelname', vat hij het hoogste wat het individuele bewustzijn kan bereiken samen: liefdevolle deelname aan alle wezens - en vooral aan de medemens. En ik merk: De aanblik van een gemaskerd persoon beledigt mijn wil tot sympathie; het beschaamt mijn bereidheid tot sympathie! Zoals de aanblik van een exhibitionist onze gevoelens beledigt en beschaamt, zo beledigt en beschaamt de aanblik van een gemaskerd persoon ons in de omgekeerde richting.

Hoe kan ik met deze belediging omgaan zonder mijn blik af te wenden? Alleen door creatief te worden. Ik zou voor mezelf een waarheid moeten produceren die er nog niet is, en toch is het waar en bevrijdend. En toen kwam het volgende idee bij me op. En ik presenteer dit idee hier slechts als een suggestie; want iedereen kan natuurlijk met andere ideeën komen.

Als ik een gemaskerd persoon zie (of hem later herinner), is het eerste wat ik me realiseer de stereotiepe domme indruk die hij op mij maakt. Maar dan komt de tegenbeweging.

Ik stel me voor dat er vlammen uit zijn mond komen, vlammen als woorden, woorden als vlammen - zoals de woorden "Ik ben Ik". En onder deze woorden gaat het masker helemaal in vlammen op - en een bevrijd persoon lacht me toe.

De mondelinge toespraak in de video:

https://www.youtube.com/watch?v=e6_NvnJJS9k